

te, skal ankemeddelelsen i overensstemmelse med § 540, stk. 1, forkyndes for tiltalte inden udløbet af ankefristen efter § 536, stk. 2. I modsat fald kan der efter § 550 ikke idømmes en strengere foranstaltning end i 1. instans, jf. herved betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.8., hvorefter det fremgår at forslaget om, at princippet om forbud mod »reformatio in pejus« (dvs. »ændring til skade«) også skal gælde i Grønland. Dette princip indebærer i overensstemmelse med § 550, at der ikke kan idømmes en strengere foranstaltning end i 1. instans, hvis det kun er tiltalte, der har anket dommen. Foruden angivelse af den indankede dom foreslås ankemeddelelsen i øvrigt at skulle indeholde en meddelelse til tiltalte om, at tiltalte eller dennes forsvarer senere vil blive underrettet om tidspunktet for sagens behandling i landsretten.

Ved *stk. 3* foreslås indført en bestemmelse, hvorefter ankemeddelelsen eller en genpart heraf skal være udformet på et sprog, som tiltalte forstår, jf. herved forslaget til en tilsvarende bestemmelse for anklageskrifter efter § 438.

Stk. 4 indeholder en praktisk begrundet regel, hvorefter anklagemyndigheden sender en genpart af ankemeddelelsen til landsretten og til den ret, der har truffet afgørelsen. Forslaget skal sikre, at de nævnte domstole bliver underrettet om anken.

Til § 540

Bestemmelsen, der erstatte og uddyber de nuværende regler efter kapitel 6, § 16, stk. 1 og 2, indeholder reglerne for iværksættelse af anke fra anklagemyndighedens side.

Af *stk. 1* fremgår det, at anke fra anklagemyndighedens side sker ved udarbejdelse af en ankemeddelelse, der forkyndes for tiltalte inden ankefristens udløb, hvilket svarer til den gældende ordning. Samtidigt henvises dog til § 537, hvorefter anklagemyndigheden som noget nyt kan anke efter ankefristens udløb, hvis anken er til fordel for tiltalte. Det bestemmes i *stk. 1* endvidere, at § 539, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse – dvs. at ankemeddelelsen eller en genpart heraf skal være udformet på et sprog, som tiltalte forstår, og at en genpart af ankemeddelelsen skal sendes til landsretten og til den ret, der har truffet afgørelsen.

Stk. 2 angiver kravene til indholdet af ankemeddelelsen, når anken iværksættes af anklagemyndigheden. Kravene er de samme som ved en ankemeddelelse, der skyldes tiltaltes anke af sagen, bortset fra at der ikke kræves oplysning om tiltaltes stillingtagen til ankespørgsmålet eller tiltaltes påstand for landsretten. Ved *stk. 3* foreslås det imidlertid, at disse oplysninger skal søges indhentet i forbindelse med forkyndelsen af

ankemeddelelsen, således at oplysningerne, hvis de kommer frem, straks kan påføres ankemeddelelsen af den, som forestår forkyndelsen. Forslaget har til formål at lette tilrettelæggelsen af sagens videre behandling ved landsretten, jf. herved også betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.7.-1.3.8. og 1.3.10. Kan oplysningerne ikke opnås ved forkyndelsen – f.eks. som følge af, at tiltalte ikke straks kan tage stilling til ankespørgsmålet mv. – foreslås det, at der gives vejledning ved forkyndelsen om muligheden og fristen for kontraanke efter § 536, stk. 2.

Det er ikke hensigten, at eventuelle mangler ved ankemeddelelsen skal medføre, at der ses bort fra en ellers rettidig anke.

Til § 541

Bestemmelsen, som er ny, og som skyldes forslaget om indførelse af en kontraanke-ordning, indeholder et forslag om, at anklagemyndigheden skal udarbejde et tillæg til ankemeddelelsen i de tilfælde, hvor tiltalte kontraanker dommen, efter forkyndelse af anklagemyndighedens ankemeddelelse efter § 540 har fundet sted. Tillægget skal i henhold til bestemmelsen indeholde oplysning om tiltaltes anke og påstand for landsretten – herunder om påstanden omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld. Ligesom ved udarbejdelse af ankemeddelelsen efter § 539 må angivelsen af tiltaltes påstand dog forudsætte, at det hos tiltalte har været muligt at få oplysningerne herom, jf. herved § 538, stk. 3. Er dette ikke tilfældet, må anklagemyndigheden henholde sig til en angivelse af, at tiltalte har kontraanket, men at der ikke foreligger nærmere oplysninger om tiltaltes påstande for landsretten. Bestemmelsen efter § 547 må herefter finde anvendelse, jf. nærmere bemærkningerne til denne bestemmelse. I øvrigt fremgår det af bestemmelsen, at § 539, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse – dvs. at også tillægget til ankemeddelelsen skal være udformet på et sprog, som tiltalte forstår, ligesom en genpart heraf som underretning skal tilgås landsretten og den ret, der har truffet afgørelsen. Endvidere foreslås det, at tillægget skal sendes men ikke forkyndes for tiltalte, idet oplysningerne i det hele stammer fra tiltalte selv. Bestemmelsen har til formål at lette tilrettelæggelsen af sagens behandling ved landsretten, jf. herved også betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.7.-1.3.8. og 1.3.10.

For sen anke

Til § 542

Af *stk. 1*, der svarer til den gældende retsplejelovs kapitel 6, § 17, jf. § 5, stk. 2, 1. pkt., fremgår det, at en